

235  
изпрати на майстор Драган оризмо, в което му повеляваше да издълбае в първата колона от ляво, която той бе поставил връз жертвениците от Никюп, нов надпис, който редом с тия на Крума и Омортага, щяха да направят от храма "Свети 40 мъченици" – светилище на българския народ.

### 33.

Тържественото посрещане започна още при преминаването на старата граница. По всички друмища се бе стекал безброен народ, който търпеливо чакаше с дни наред връщането на победния цар и славната му рат.

Целият път до престолнината бе посипан с цветя и зелени клончета. От най-залутаните селища пристигаха селяни, начело с клира си, с кадилници, хоругви и дарове. С коли носеха вино и погачи за морната войска, поливаха с вода пътя им, за да не се дига прах, падаха на колени и целуваха чула, с който бе покрит царския кон.

При река Морава за Асен бе приготвена голяма изненада.

Недалеч от село Беренде го приветствуваха първите знатни посрещачи, дошли от Търновград. С буйна радост, царят забеляза сред дружината конници и малкия бял жребец на сина си. Малкият княз Петър бе измолил от майка си да му позволи първи да посрещне победоносния си баща.

Самодържецът повели: в знак на тази среща да се издигне на това място параклис в чест на свети Петра.

Войската мина през Средец, където си отпочина три дни сред неспирни веселби и тържества, след това отрядите започнаха да редят, всеки бързаше да се отправи към родното си място, където и най-малкият войскарь бе очакват в стаса си като чутовен витяз. Само виликите войводи продължиха, заедно с царя и людето му, пътя към престолнината.

От Ловеч нататък, към шествието се присъедини и дружината на